

הסכמת

הרב הגאון האמיתי נ"י ע"ה פ"ה אב ב"ד ור"מ דק"ק
ספרדים אשר בעיר אמשטרדם יע"א.

תפארת אדם לשבת ציח הכמה להשגיח על יסודותיו. למען לא יפלו
ארכה תליו ולשכיו ואת גגו ואת קירותיו. ומה יקר צנין המפואר
צעמודיו החזקים יותר מאצני משכיותיו. כי התימרות ופטורי לילים עומדים
על תלם צמוד עמודי הצית על מכנותיו. ככה סכמת התורה ומצוא שעריה
שערי הלמוד והעיון ותולדותיו. צנקל יצואו צו חס יצינו צמקרא ושום שכל
מפורש צדקדוק הלשון ואחרותיו. מהלך שצילי הדעת ולשון למודים לוית סן
ללומדיו וענקים לגרורותיו. ונני כמוהו מורה דרכי נועם צספ"ר לחות מאזני
לשון הקודש כמו הרצ. ן' עזרא כטל חרמון סיורד על פי מדותיו. ואחריו
יחיר. נחיצ אליהו החשצ"י אשר הרכיז והצריך מצריכת הדקדוק ילכו יונקותיו.
חמנס לא היינו נאותין לאורן כי שיו לפונים פניניהם צגנזי מלך וואלכותיו.
עד היום הזה אשר מודיע ערכן ושווין לעולם ותולדותיו. ג' המה מטיצי
סע"ד כונן אשוריו צמעגלי לדק ונתיבותיו גצר חכם צעוז התורה צנן סל
קדושים ארזלים ותרשישים ממלכת כהנים וגוי קדוש שומרי משמרת הצית
ותורותיו. עלה לשמים שי"חו וירד לאר"ם קולמוסו וקול נימוסו ניכר קול
סהוא עיקר חולה אר"ם על צלי מה וארשת שפתיו. מגלה עמוקות ומפענח
נעלמים וחרצ משחת צנימין וה"וד ידו נטויה להראות לנו פניני' סגולותיו. רצ
כהנא ורצ ספר"א רצ"א לאורייתא מסור"ר בנימין צכמוס"ר חיים הכהן צן הרצ
הגאון צנימין מעלי הכהן זל"ל אשר היה אצ"ד ור"מ צהר הקודש ובירושלים
וגלילותיו. אשר נדצה רוחו הטוב לזכותינו כהיום הזה צשלס' אלה צני נ"ח הראשון
צמעלה ס' מאזנים וס' יסוד מורא להרצ ן' עזרא ז"ל והנלוה אליו זה על
דקדוק הוסד וזה על מוסר יסר נאמרו דצרותיו והטור השלישי ספר פרקי ר'
אליה בחור מורס מעס ואל השלסה ל"ו צא צספר ההרבבה צא ללמד צינס
צנועס סיחותיו. והנני צא צגזירת עירין פתגמא אחרי הכוסר"ים אשר
סגרו הצית ודלתותיו לצלחי יצוא איס אשר יעס' צזדון להסיג גצול בנימין
ולהשחית נחלת הכהן ולקחת מתנותיו. צתוך זמן אשר גצלו הראשונים
ותהי עונותיו על עלמותיו. והסומע לנו ישכון צטח ושאלן דסן ורענן גם
צרוך יהיה צכל מפעלותיו. ודצרת צ"ס למעמונים צסנת ונחן לכהן את
הקודש לפ"ק: כ"ד העומד על התורה ועל העצודה חוך אמוני עם סגולה
ק"ק ח"ת ספרדים פה אמשטרדם:

הלעיר שלמה שלם ס"ט: